

la farmaciola

Els trastorns del comportament alimentari constitueixen un seguit de malalties d'origen psíquic per a les quals encara no s'ha trobat la causa física que n'expliqui l'aparició. La major incidència d'aquests trastorns es produeix en la població de 12 a 30 anys d'edat, i són més freqüents en noies que no pas en nois, amb una proporció d'1 a 10.

Es desconeix la prevalença real dels trastorns del comportament alimentari, ja que molt sovint els afectats els amaguen i els neguen reiteradament. Segons dades epidemiològiques de la Generalitat de Catalunya, al llarg dels darrers anys s'ha registrat un augment espectacular d'aquestes malalties (amb un increment d'un 200% en els últims cinc anys), tal i com succeeix també en altres països desenvolupats. Aquest creixement ha fet que alguns especialistes parlin d'epidèmia i que els trastorns del comportament alimentari hagin esdevingut un problema de salut molt preocupant.

De les diferents manifestacions d'aquesta mena de trastorns, la bulímia és més prevalent que l'anorèxia (1,1% en

Alteració del comportament alimentari en l'adolescència

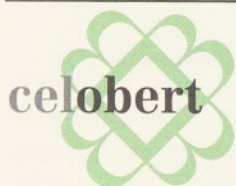
front del 0,5%) i, segons diferents estudis, entre el 25% i el 50% dels pacients amb anorèxia presenta també bulímia, cosa que dificulta el diagnòstic. A grans trets podem dir que ambdues patologies es caracteritzen per presentar una por a l'augment de pes. En el cas de l'anorèxia, el pacient vol mantenir el pes per sota dels límits normals i té una percepció alterada de la seva imatge corporal; en les dones, a més, es produeix una alteració dels cicles mensuals. En la bulímia es presenten episodis de voracitat que s'acompanyen d'una sensació de pèrdua de control de la ingesta i que solen fer-se en solitud; aquests episodis es donen sense tenir prèviament la sensació de gana i generen després un sentiment de culpabilitat, contrarietat o depressió. Cadascuna de les dues patologies es pot dividir en dos tipus: d'una banda, les que comporten la pràctica de mesures per tal d'evitar l'augment de pes, com són el vòmit, la ingestió de laxants, diürètics, etc., i, de l'altra, les que s'acompanyen de mesures compensatòries com són ara l'exercici físic intens i el dejuni.

Hi ha una sèrie de factors culturals específics de risc per desenvolupar una altera-

ció del comportament alimentari. Aquests factors poden ésser deguts a una predisposició individual, a l'entorn familiar i a les pressions socials i publicitàries en relació amb l'estereotip que un cos prim comporta major èxit personal. Entre els personals cal destacar la preocupació pel pes en edats molt precoces, la manca de satisfacció amb la imatge corporal, la presència d'obesitat, de depressió, d'una alteració afectiva, la manca de control dels impulsos o la baixa autoestima. Els antecedents familiars d'alcoholisme, de depressió, d'alteració del comportament alimentari i d'obesitat són freqüents en aquest tipus de pacients. Hi ha uns certs grups de població que són més vulnerables, com són les ballarines, les models, les atletes...

És important detectar precoçment aquests trastorns, ja que s'ha observat que una intervenció ràpida augmenta l'èxit terapèutic. El tractament és complex i llarg (pot durar anys) i hi intervenen diferents professionals sanitaris: psicòleg, psiquiatre, endocrinòleg, pediatre, ginecòleg...

Dra. Assumpta Recassens
Metge endocrinòleg

celobert

Ponència sobre la història de l'hospital

El proppassat 28 de gener va tenir lloc al Museu de Granollers la presentació de la ponència *L'Hospital de Granollers, de Bertran de Seva fins als nostres dies*, a càrrec de Carme Barbany.

L'acte s'inscrivía dintre del cicle de ponències que organitza cada any el Centre d'Estudis de Granollers, entitat membre de l'Associació Cultural que té com a objectius impulsar la recerca i difondre els estudis que, en diferents camps —la història, les ciències naturals, la geografia, l'arqueologia, la sociologia, etc.— es realitzen sobre Granollers i la seva comarca. No podia, doncs, ser més apropiada a les activitats del Centre d'Estudis la celebració d'aquesta ponència: sabíem que la comissió organitzadora del 75è aniversari de la Fundació Hospital/Asil de Granollers

havia encarregat un estudi sobre la història de l'Hospital a Carme Barbany i que la seva investigació havia donat fruits importants. La ponència podia ser l'ocasió per donar-los a conèixer a la ciutat i, al mateix temps, l'oportunitat perquè el Centre d'Estudis se sumés a la celebració del 75è aniversari del nostre Hospital. El Museu de Granollers, que en aquell moment acollia una esplèndida exposició sobre la història de l'Hospital comissariada per la mateixa Carme Barbany, era l'àmbit perfecte per presentar-la. La ponència, com era d'esperar, va ser plena de contingut: Carme Barbany va repassar la història de l'Hospital des de quatre vessants (el marc normatiu de la institució, les diverses ubicacions de l'Hospital, les seves finances i el desenvolupament de l'assistència en les diferents èpoques), tot destacant els espec-

tes més innovadors que ha aportat la seva recerca. D'entre aquests, cal destacar les seves conclusions sobre els canvis d'emplaçament de l'Hospital durant la segona meitat del segle XVI, que es presentaven públicament per primera vegada. El Centre d'Estudis ha recollit la ponència al seu anuari *Ponències* i, amb la seva publicació, quedarà a la disposició de tots aquells que vulguin consultar-la. A l'espera del seu llibre sobre la història de l'Hospital, tenim, doncs, resumides en un article les darreres aportacions sobre la història de l'Hospital des dels seus orígens fins els nostres dies.

Jordi Planas i Maresma
Comissió Directiva del Centre d'Estudis